

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368192
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118368192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom U. X, XXX XX D., proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom I. P. X/A, XXX XX Y. - D. B. H. D., o zaplatenie 170,45 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/1/2019-205 zo dňa 11. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 170,45 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 170,45 € od 7.4.2018 do zaplatenia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Mal za preukázané, že dňa 20.2.2018 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného Volkswagen Passat, ev. č. MT 806 DV poškodené motorového vozidlo G. J., a to Ford Focus, ev. č. RK 788 BL. Žalobca ako prenajímateľ a poškodená G. J. ako nájomca uzavreli dňa 9.3.2018 Zmluvu o nájme č. 161, predmetom ktorej bol prenájom osobného automobilu KIA Ceed poškodenej, a to počnúc dňom 9.3.2018 na čas nevyhnutnej opravy jej poškodeného vozidla. Denné nájomné bolo dohodnuté vo výške 45,60 € vrátane DPH. Nájomca prenajaté motorové vozidlo užíval v období od 9.3.2018 do 16.3.2018, t.j. 8 dní, za ktoré obdobie prenajímateľ vyfakturoval faktúrou č. 180172 nájomné vo výške 364,80 €. Účelovosť zapožičania náhradného vozidla bola preukázaná samotným vyhlásením poškodenej G. J., teda nájomcu, a to náhradné vozidlo používala v dobe opravy vozidla za účelom dochádzania do zamestnania a na zabezpečenie bežných životných potrieb. Náhrada za pohonné hmoty nebola predmetom nájomnej zmluvy a neboli jej ani fakturované. Medzi stranami nebolo sporné, že k likvidácii predmetnej poistnej udalosti žalovaným, ako to vyplynulo z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.3.2018, na základe ktorého žalovaný ustálil poistné plnenie na výšku 194,35 € s tým, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla priznal len 5 dní a zároveň bol urobený odpočet za prevádzkové náklady počas doby nájmu vo výške 33,66 €. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.3.2018 uzavretej medzi postupcom G. J. a postupníkom spoločnosťou SetCar sk, a.s., teda žalobcom, došlo k právnenému nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom výška odplaty predstavovala sumu vo výške 364,80 €, ktorá zodpovedala sume vyúčtovanej faktúrou za nájom náhradného motorového vozidla. Zmluvné

strany sa dohodli, že podpisom zmluvy sa vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla započítajú a žalobca bude pohľadávku voči žalovanému vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postupca G. J. oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému, čo v konaní nebolo sporné a tento listinný dôkaz sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného. Uzatvoril, že v čase postúpenia pohľadávky postupcu, teda poškodenej G. J. išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 9.3.2018 do 16.3.2018. Vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa za celú dobu nájmu nastal 16.3.2018, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra len určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky, kde doba plnenia bola stanovená vo forme splatnosti do 30.3.2018. To znamená, že predmetnou faktúrou bolo len vymedzenie časového obdobia, v ktorom je dlžník, teda poškodená a zároveň nájomca povinný splniť si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o nájme. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, bolo dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávky, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho teda žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného a je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Bolo preukázané, že škoda v uplatnenom rozsahu reálne vznikla, a to faktúrou, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodenú G. J. za prenájom náhradného vozidla vo výške 364,80 €. K úhrade predmetnej faktúry došlo započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 16.3.2018. Žalovaný plnil len časť škody v zmysle Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.3.2018 a to v sume 194,35 €, keď uznal vyčíslenú škodu len za prenájom 5 dní nájmu a odpočítal prevádzkové náklady počas doby nájmu vozidla. Poškodená bola nútená vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájom, keďže po dobu opravy nemohla používať svoje motorové vozidlo. Išlo o škodu v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenájaté motorové vozidlo. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodenej ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Pokiaľ ide o dobu nájmu náhradného vozidla, ktorú namietal žalovaný, z faktúry spoločnosti GAPAcAR, s.r.o. za opravu poškodeného vozidla vyplýva, že oprava vozidla poškodenej bola ukončená dňa 16.3.2018 a nájom bol vyúčtovaný za dobu od 9.3.2018 do 16.3.2018. Žalovaný vo všeobecnej rovine namietol dobu prenájomu náhradného motorového vozidla, ale neuviedol a nepreukázal dôvody, pre ktoré by nevyhnutnosť prenájomu náhradného motorového vozidla mala trvať kratšiu dobu. Zároveň priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.3.2018, ktorým ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 22.3.2018, vyplýva, že si nesplnil svoju povinnosť poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré krátil poistné plnenie. Uviedol len rozsah krátenia, nepodal však vysvetlenie, z akých dôvodov považuje za primeranú dobu nájmu len 5 dní, resp. ako dospel ku kráteniu prevádzkových nákladov vo výške 33,66 €. Preto v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je povinný zaplatiť úroky z omeškania, a to odo dňa uplatneného žalobcom, keďže už v tom čase bol preukázateľne v omeškaní s úhradou poistného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a trpí nepreskúmateľnosťou. Súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Predovšetkým sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s námietkou aktívnej legitímácie žalobcu. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z toho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Preto, ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Z predloženej Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Preto takýto právny úkon je neplatný podľa § 39 OZ a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007. Poukázal na to, že súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou, keď Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/145/2017 vyslovil, že povinnosť

zaplatiť úroky z omeškania je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zák. č. 381/2001 Z.z.. Navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Aj naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitimácie žalobcu považuje za správne, riadne odôvodnené a zrozumiteľné a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/54/2019. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Preto nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie poukázal na základné princípy Civilného sporového poriadku, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis a ktoré, hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V danom smere sa totiž kladie dôraz predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ žalovaný namietal výšku a dôvodnosť žalobcom uplatnenej škody, bolo na ňom, aby poskytol súdu v rámci dokazovania nielen tvrdenia, ale tiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade faktúry na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Vo vzťahu k platnosti zmluvy o postúpení, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019, 11Co/135/2019, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, rozhodovacia prax dovolacieho súdu je v tomto nejednotná. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 388/2018 stanovil pravidlo, že súdy nemôžu postupovať pri riešení veci tak formalisticky a zohľadniť len doslovné znenie zákona, ktorého aplikácia môže mať protiústavné dôsledky. Navyše žalovaný namietal dôvodnosť úrokov z omeškania až v odvolaní, hoci bol poučený o zákonnej koncentrácii. Preto všetky námietky žalovaného v odvolaní považuje za neopodstatnené a navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v intenciách ust. § 379 a § 380 CSP a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Odvolacia námietka žalovaného po vecnej stránke smerovala proti nedostatku aktívnej vecnej legitimácie.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP (k namietanej aktívnej vecnej legitimácii poukazuje predovšetkým na bod 7. a 19. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie),

odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

8. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

9. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

10. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

11. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

12. V preskúmvanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky z 16.03.2018 medzi poškodenou a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nespochybnou vôľou poškodenej a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. To, že postupca záväzkov z nájomného priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

13. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyhodnotil nárok na úroky z omeškania za dôvodný, aj keď z iných dôvodov ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde tvorí jeden celok. Z daného faktu vychádza tak Európsky súd pre ľudské práva, ako aj Ústavný súd SR pri zaujímaní stanoviska, či postupom súdu v konkrétnej veci došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom/ bolo mu odopreté právo na súdnu ochranu. Inými slovami, odvolací súd je oprávnený korigovať určité nedôslednosti v postupe a v rozhodnutí súdu prvej inštancie bez toho, aby prvoinštančné rozhodnutie muselo byť zrušené. Uvedené zodpovedá i právnej konštrukcii civilného sporového odvolacieho konania, ktoré nie je budované na kasačnom princípe (na rozdiel napríklad od konania v správnom súdnictve). V tejto časti sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaného v odvolaní, ktorá nezodpovedá výkladovým pravidlám právnych noriem.

14. V zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. V zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

16. V zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

17. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že šetrenie poistnej udalosti ukončil dňom 22.03.2018. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 23.03.2018, začala žalovanému plynúť pätnásťdňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula dňa 06.04.2018.

18. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonané v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 tohto zákona po spojkke alebo (t.j. druhá časť predmetného ustanovenia), pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou sporu, a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťníkovi, ktorý bol stranou sporu.

19. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnené právnym nástupcom poškodeného, žalovaný splnil podmienky v zmysle § 11 ods. 6 písm. a/ predmetného zákona a v zmysle § 11 ods. 7 označeného zákona mu vzniká omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až doručením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a navyše rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. Odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

20. Nakoľko lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. žalovanému uplynula dňa 06.04.2018, počiatok jeho omeškania so zaplatením žalovanej istiny nastal dňa 07.04.2018, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

21. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)